

prima instanță: Gh. Bîrsan

dosarul nr. 3ra-690/17

(Judecătoria Edineț)

instanța de apel: Iu. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

(Curtea de Apel Bălți)

Î N C H E I E R E

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Roman Crivenco în interesele Tatianei Arehta,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Tatianei Arehta împotriva Consiliului comunal Colicăuți, raionul Briceni, Primarului comunei Colicăuți, raionul Briceni, intervenient accesoriu Casa Teritorială de Asigurări Sociale Briceni cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea stabilirii calculării și achitării indemnizației de maternitate,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 13 martie 2017 prin care a fost respins apelul declarat de către avocatul Roman Crivenco în interesele Tatianei Arehta și menținută hotărârea Judecătoriai Edineț din 21 martie 2016 prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La data de 08 iulie 2015, Tatiana Arehta a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului comunal Colicăuți, raionul Briceni, Primarului comunei Colicăuți, raionul Briceni, intervenient accesoriu Casa Teritorială de Asigurări Sociale Briceni cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea stabilirii calculării și achitării indemnizației de maternitate.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în perioada 01 iulie 2012 - 31 august 2012 a activat în cadrul ÎCS „Barza Neagră Grup” SRL în baza contractului de prestări servicii nr. 65/H.

La data de 01 septembrie 2012 a fost angajată în funcția de învățătoare la clasele primare în baza ordinului nr. 11 din 01 septembrie 2012 la școala primară-grădiniță din satul Trestieni, comuna Colicăuți, raionul Briceni.

Ulterior, în baza contractului de muncă nr. 1 din 31 august 2012 a fost angajată prin cumul în calitate de consultant la „Brend Stil” SRL.

Indică că la 22 octombrie 2012 i-a fost acordat concediu de maternitate până la data de 24 februarie 2013, iar contribuții de asigurări sociale i-au fost achitate de

către toate instituțiile în care a activat, fapt ce se confirmă prin extrasul din cont eliberat de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Edineț.

Astfel, menționează reclamanta că este în drept de a beneficia de indemnizație de maternitate de la locul de muncă de bază stabilită din venitul mediu lunar și care conform răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale din 26 mai 2015 constituie 74 190,09 lei, s-a adresat părților solicitând stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației de maternitate.

Prin răspunsul nr. 3 din 14 februarie 2014, părții i-au comunicat că o decizie în acest sens va li luați după soluționarea dosarului penal privind controlul veridicității materialelor prezentate.

La data de 16 martie 2015 Procuratura sect. Centru mun. Chișinău a dispus clasarea procesului penal pe cauza penală nr. 2013928193, în legătură cu ce, la data de 03 aprilie 2015 s-a adresat din nou cu o cerere către Primăria com. Colicăuți raionul Briceni solicitând stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației de maternitate, la care Primăria com. Colicăuți raionul Briceni a informat-o că cererea ei a fost expediată după competență către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Briceni. Iar ulterior, prin răspunsul din 06 iunie 2015 părții i-au comunicat că nu cunosc modalitatea de raportare și achitare a cheltuielilor respective și consideră că anume Casa Teritorială de Asigurări Sociale Edineț urmează să achite indemnizația solicitată.

Consideră răspunsul părților ilegal și care necesită a fi anulat.

În drept și-a întemeiat cerințele în baza art. art. 49 alin. (1) și (2) din Constituția RM, art. art. 1, 2 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489-XIV din 08 iulie 1999, art. 5 alin. (1) lit. d), 16 din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, art. art. 23, 124 alin. (1) din Codul muncii, pct. pct. 21,6 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitatea temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2006, art. 13 alin. (2) și (3) și pct. 1 și 1.1 din Anexa nr. 3 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2012 nr. 270 din 23 decembrie 2011, art. 8 alin. (2), pct. 4 alin. (1) lit. h) din Legea privind finanțele publice locale nr. 397 din 16 octombrie 2013 și art. 4 alin. (1) lit. h) privind descentralizarea administrativă nr. 435 din 28 decembrie 2006.

Solicită Tatiana Arehta, anularea răspunsului nr. 32 din 04 iunie 2015, cu privire la refuzul stabilirii, calculării și achitării indemnizației de maternitate și obligarea părților să-i stabilească, calculeze și să-i achite indemnizația de maternitate reieșind din venitul mediu lunar asigurat, realizat pe întreaga perioadă din data de 01 iulie 2012 până la data de 31 octombrie 2012.

Prin încheierea Judecătorei Edineț din 13 iulie 2015 (f.d.11-12 vol.I), a fost refuzat în primirea cererii de chemare în judecată, fiind remise Tatianei Arehta cererea de chemare în judecată cu toate actele anexate.

Conform deciziei Curții de Apel Bălți din 15 octombrie 2015 (f.d.31 -33.vol. I) a fost admis recursul declarat de către Arehta Tatiana, casată încheierea primei

instanțe din 13 iulie 2013 și restituită pricina spre rejudecare în prima instanță de la etapa primirii cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 21 octombrie 2015 (f.d.35, vol.I) a fost corectată greșeala strecurată în decizia instanței de apel prin substituirea sintagmei „Judecătoria Briceni” cu sintagma „Judecătoria Edineț”.

Conform încheierii Judecătoriei Edineț din 20 noiembrie 2015 (f.d.45,vol.I), nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată depusă de Tatiana Arehta și i s-a acordat reclamantei termen până la 04 decembrie 2015, ora 08.00 pentru lichidarea neajunsurilor enumerate în încheiere, explicându-i că în cazul în care nu v-a lichida neajunsurile menționate în termenul stabilit, cererea de chemare în judecată nu v-a fi considerată depusă și împreună cu documentele anexate va fi restituită.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț din 20 noiembrie 2015 (f.d.83, vol.I), a fost primită în procedură cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Arehta împotriva Consiliului comunal Colicăuți, raionul Briceni, Primarului comunei Colicăuți raionul Briceni, intervenient accesoriu Casa Teritorială de Asigurări Sociale Briceni cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea stabilirii, calculării și achitării indemnizației de maternitate.

Conform încheierii Judecătoriei Edineț din 30 decembrie 2015 (f.d.96-97,vol. I) a fost atras în procesul în cauză în calitate de intervenient accesoriu Casa Teritorială de Asigurări Sociale Briceni și Consiliul raional Briceni.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț din 21 martie 2016 (f.d.174 vol.I), acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La data de 04 aprilie 2016, Tatiana Arehta, reprezentată de avocatul Roman Crivenco a depus apel nemotivat, iar la 18 mai 2016 a depus apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 180-181, vol. I), solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 martie 2017 a fost respins apelul declarat de avocatul Roman Crivenco în interesele Tatiane Arehta și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel la emiterea deciziei s-a călăuzit de prevederile art. art. 14, 25 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, art.4 alin. (1), (2/1), (3), 5 alin. (1) lit. d), alin. (3), 6 alin.(1), (2), (3), 7 alin. (1) din Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, modul de acordare a prestațiilor de asigurări sociale se stabilește de Guvern, pct. 1, pct. 2, pct. 3, pct. 6, pct. 8, pct. 12, pct. 14, pct. 15, pct. 19, pct. 21, pct. 46 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitatea temporară de muncă și a altor prestații de asigurări sociale aprobat prin Hotărârea Guvernului cu nr. 108 din 03 februarie 2005; art. 13 alin. (2), (3), (5) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2012 art. 5, art.7 al Legii privind finanțele publice locale cu nr. 379 din 16 octombrie 2003 și pct. 2, 4, 8, 13 din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizației adresate familiilor cu copii, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1478 din 15 decembrie 2001 și a conchis că instanța de fond la emiterea hotărârii corect a stabilit circumstanțele cauzei și just a aplicat normele de drept material și procedural,

adoptînd o soluție legală și întemeiată în acest sens de respingere a acțiunii, pe motiv că la data de 22 octombrie 2012 Tatiana Arehta nici nu avea dreptul de a beneficia de indemnizația de maternitate, deoarece nu deținea un stagiu de cotizare corespunzător legislației în vigoare.

La data de 03 mai 2017, avocatul Roman Crivenco în interesele Tatianei Arehta a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că atît instanța de apel cît și prima instanță nu au dat apreciere obiectivă tuturor circumstanțelor care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii în fond și că au aplicat eronat normele de drept material.

Consideră că Consiliul comunal Colicăuți, r-nul Briceni neîntemeiat i-a respins cererea de acordare a indemnizației de maternitate și greșit a concluzionat că Tatiana Arehta nu dispune de un stagiu de cotizare pentru a beneficia de indemnizația de maternitate.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că decizia instanței de apel a fost emisă la 13 martie 2017, iar la 11 aprilie 2017 recurenta Tatiana Arehta a recepționat decizia instanței de apel motivată.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recursul depus de avocatul Roman Crivenco în interesele Tatianei Arehta la 03 mai 2017 este depus în termenul prevăzut de lege.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Roman Crivenco în interesele Tatianei Arehta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Roman Crivenco în interesele Tatianeii Arehta ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către avocatul Roman Crivenco în interesele Tatianeii Arehta se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru